Liliana BOTNARI
Universitatea de Stat
„Dimitrie Cantemir”
(Chişinău)

„LIMBA MOLDOVENEASCĂ” PRIN PRISMA GRAMATICILOR LUI LEONID MADAN

„Moldavian language” in the grammars of Leonid Madan

Abstract: Leonid A. Madan is the author of two absolutely different grammars of the „Moldavian language”: „Gramatica limbii moldovenești, scrisă cu alphabet chirilic” (1929) and „Gramatica limbii moldovenești. Fonetica, morfologia și sintaxa” (1932). In this article, we investigated the above mentioned grammars and we mainly insisted on the differences between them, in order to prove the falsity and the nonsense of the first one, as the awareness by the author of the real grammar of the so-called „Moldavian language”, identical with the Romanian, which demonstrates that the grammar of 1929 was elaborated under the influence of politics of that period.

Keywords: grammar, „Moldavian language”, metalanguage, moldovanization.

Rezumat: Leonid A. Madan este autorul a două gramatici: „Gramatica limbii moldovenești, scrisă cu alfabet chirilic” (1929) și „Gramatica limbii moldovenești. Fonetica, morfologia și sintaxa” (1932) care sunt absolut diferite. În articolul de față am cercetat gramaticile sus-menționate, reperând, mai ales, diferențele dintre acestea pentru a demonstra falsitatea și inepția primei, precum și buna cunoaștere de către autor a adevăratei gramatici a așa-zisei „limbi moldovenești”, identică cu cea a limbii române, fapt ce demonstrează că gramatica din 1929 a fost elaborată sub influența glotopoliticii din acea perioadă.

Cuvinte-cheie: gramatică, „limbă moldovenească”, metalimbaj, glotopolitică, moldovenizare.

L.A. Madan era un promotor înflăcărat al „limbii moldovenești”, care, în 1928, decide să cuprindă „noile norme ale limbii” într-o gramatică a limbii poporului, dânsul cercetând în special limba vorbită de către moldovenii transnistreni – un grai popular și „nevertebrat”, lipsit de fond și neevoluat, ridicându-l la rang de limbă literară. Lexicul acestui grai alcătuiește în 1930, „Cuvântelnicul academicesc al limbii moldovenești”, care urmărea să „înlesnească înțelegerea limbii moldovenești” de către „masili largi”. Astfel, „limba moldovenească”, drept limbă diferită de cea română, independentă, a fost concepută și elaborată anume în stânga Nistrului, în regiunea transnistreană, de un grup de ideologi sovietici, în frunte cu sus-numitul L.A. Madan.

BDD-A29164 © 2018 Academia de Științe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 23:01:41 UTC)

În acest context al dezvoltării așa-zisei „limbi moldovenești”, constatăm existența a câteva etape distincte:

1. 1924 – 1928, perioadă în care încă se mai admitea limba română literară, scrisă cu alfabet latin, inclusiv denumirea ei – limbă română;

2. 1928 – 1932, perioadă în care se atestă intensificarea activității „curentului românofob”, urmărindu-se deznaționalizarea moldovenilor transnistreni, prin crearea unei limbi artificiale, „diosăghitî di limba românească”;

3. 1932 – 1938, perioadă marcată de hotărârea din 2 februarie 1932, de trecere la alfabetul latin, hotărâre a conducerii Republicii Autonome Sovietice Socialiste Moldovenești (Transnistria), aflată în componența Ucrainei sovietice. Astfel, trecerea la grafia latină în RASSM era o acțiune politică planificată, care urmărea expansiunea sovietică, crearea condițiilor necesare pentru „pătrunderea” în Basarabia și, eventual, România și transformarea acestora în state sovietice.

4. 1938 – 1951, reintroducerea alfabetului chirilic și continuarea vectorului românofob inițiat în 1928, însă într-un mod mult mai dur și rigid – prin „epurare ideologică”, prin „deromânizarea limbii moldovenești”, prin arestări, concedieri și executări.

Prin prisma glotopoliticii promovate la acea vreme de autorități, L.A. Madan elaborează gramatica sa în 1929, la Tiraspol, intitulată fiind „Gramatica limbii moldovenești, scrisă cu alfabet chirilic” [2], iar în 1932, pentru a rămâne „pe val”, elaborează „Gramatica limbii moldovenești. Fonetica, morfologia și sintaxa” [3], cu alfabet latin, împreună cu alți aprigi susținători ai „limbii moldovenești” – S.D. Dumitrașco, G.C. Gordinschi ș.a.

Din start, trebuie să menționăm că gramaticile respective par a fi scrise în două „limbi moldovenești” diferite, fapt care ridică multe semne de întrebare, or, lingvistul a cercetat în ambele cazuri mereu aceeași limbă.

În „Gramatica limbii moldovenești, scrisă cu alfabet chirilic” din 1929, Madan menționează că până în acel moment nu fusese scrisă nicio gramatică a limbii moldovenești, doar cea a lui G. Buciușcanu, în 1925, însă și aceea „total inutilă și neadecvată, căci autorul s-a axat pe terminologia și gramatica românească”. Drept motiv și obstacol al acestui fapt, Madan evocă acceptarea automată, „mehaniceascî” de către poporul moldovenesc a limbii române – „a linghii tradițîonali moldovnești, lasatî nouî, ca moșteniri, (…); or frica ‘nnaintea greutățâlor di disfășurarea șî oformarea linghii «săraci» moldovnești”. (IV) Totodată, referindu-se la „limba moldovenească”, Madan încearcă să ne ofere un scurt istoric al apariției și evoluției acesteia: „Limba moldovenească, trăgându-sî în trecutu dipărtat din mesticătura linghii Dacilor (Ghețâlor) cu limba norodnicî latinescî, în curjirea multor vacuri s’o schimbat sub înrâurârea linghilor a multor noroadi (…), cu cari o avut atinjiri norodu moldovnesc, șî s’o prifăcut într’o limbî, diosăghitî di celilanti linghi romani șî di alti linghi a noroadilor mijieșî, în cari limbî amu mulțâmea cuvintilor îi din rădăcini latinești șî slavinești”. Astfel, autorul hotărăște să predea „limba moldovenească” conform propriilor norme gramaticale, pe care le elaborase cu atâta dedicație.

BDD-A29164 © 2018 Academia de Științe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 23:01:41 UTC)

În „Gramatica limbii moldoveneşti. Fonetica, morfologia şi sintaxa” din 1932, L.A. Madan nu se lasă purtat de atâtea idei măreţe, de atâtea explicaţii superflue ca în prefaţa primei lucrări, limitându-se doar a menţiona că manualul său reprezintă „un curs prescurtat al limbii moldoveneşti pe baza alfabetului latinizat, fiind alcătuită după însărcinarea Sectorului Metodic al Comisariatului Norodnic pe Luminare din RASSM pentru învăţătorii şcolilor moldoveneşti, pentru studenţii din tehnicume şi institute şi pentru tot activul cultural (...)” (Madan, Leonid A., 1932, p. 3), precum şi asupra enumerării autorilor implicaţi în elaborarea gramaticii.

În cele ce urmează vom insista asupra particularităților de ordin fonetic, morfologic și lexical, prin confruntarea materialului din cele două gramatici.

Particularităţile fonetice

„Gramatica limbii moldovenești” din 1929 enumeră 30 de litere ale alfabetului: **Аа**, **Бб**, **Вв**, **Гг**, **Дд**, **Ее**, **Жж**, **Зз, Ии, Йй, Кк, Лл, Мм, Нн, Оо, Пп, Рр, Сс, Тт, Уу, Фф, Хх, Цц, Чч, Шш, Ыы**, **Ээ**, **Юю**, **Яя**, **ь**. L. Madan explică „buchili” **я** și **ю**, afirmând că acestea sunt alcătuite respectiv din **и-а**, **й-а** sau **ь-а**, drept exemplu oferindu-ne cuvintele *cartea – картя* în loc de *карти-а, луня – лунь-а,* iar **ю** substituie grupul de litere **и-у**, **й-у** sau **ь-у**: *aiurea – аюря* în loc de *аи-уря* ș.a. Sunetele „limbii moldovenești”, la Madan, se împart în: 8 *glasnice* **– а**, **е**, **и**, **о**, **у**, **ы**, **э**, **ю**, **я**, *jiumătatiglasnica* – **й**, *niglasnicele* – **б**, **в**, **г**, **д**, **ж**, **з**, **к**, **л**, **м**, **н**, **п**, **р**, **с**, **т**, **ф**, **х**, **ц**, **ч**, **ш**. Remarcăm că terminologia gramaticală utilizată de L. Madan este în mare parte similară celei utilizate de Ion Heliade-Rădulescu în „Gramatica românească” din 1828, de Ștefan Margela în „Gramatica russască și rumâniască” din 1827, însă, mai târziu, prin Doncev și alți lingviști, se trece la alfabetul latin și la terminologia românească. Gramatica lui L. Madan „șterge” acest secol de evoluție și muncă asiduă a lingviștilor predecesori sie, care au reglementat norme și au încercat fixarea acestora, plasând așa-zisa limbă moldovenească, în plin secol al XX-lea, cu aproape două secole în urmă, „re-inventând” o nouă terminologie, un nou metalimbaj a cărui formare se axa pe terminologia rusească, astfel „poclonindu-se” autorităților țariste și ideilor lor „reformatoare” de moldovenizare. Eugenia Bojoga, analizând fonetica gramaticii lui L. Madan, precum și principiile fonetice elaborate de acesta, observă că lingvistul propune în calitate de normă literară „pronunţarea dialectală: închiderea vocalelor atone, trecerea vocalelor prepalatale la mediopalatale, inclusiv palatalizarea unor consoane (ca de exemplu, *ghine* în loc de *bine*, *chișior* în loc de *picior*)” [1] Astfel, vocala finală neaccentuată **ă** trece în **î**, iar **е** în **i** sau **î**, drept rezultat al pronunției dure a consoanei ce o precede: sunare > *sunari*, toate > *toati*, răsunătoare > *răsunătoari*, se rostește > *sî rostești*, deosebită > *deosăghită*, de > *di*, aproape > *aproapi*, bunăoară > *bunăoarî,* nucă > *nucî (9),* vacă > *vacî (13)* etc.; **е** neaccentuat final și medial se închide la **i** sau **î**: dânsele < *dânsâli (19)*, frunzele > *frunzâli*; **е** la **ă**, în urma pronunţiei dure a consoanelor **ş**, **s**, **z**, **ţ**, **j**:

BDD-A29164 © 2018 Academia de Științe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 23:01:41 UTC)

zece > *zăci*, semnul > *sămnu* (7) (în cazul dat observăm şi reducerea articolului hotărât **-l**), **a** accentuat, plasat după prepalatalele rostite dur **j**, **ş**, trece în seria lui **ă**: şase > *şăsî* (7), jale > *jăli* (8); diftongul **ea** final accentuat se monoftonghează la **e**: avea > *ave*, a mea > *me*, aflat în poziţie medială, diftongul **ea** îşi pierde elementul palatal şi se monoftonghează în **a**: zeamă > *zamî*, rusească > *rusascî*; prefixele **dez-** şi **des-** apar sub forma *diz-* şi *dis-*: dezrădăcina > *dizrădăcina*, dezbrac > *dizbrac*, dezleg > *dizleg*, destăinuire > *distăinuiri*, desfac > *disfac*. L.A. Madan, urmărind redarea fidelă a limbii vorbite, „acreditează" palatalizarea labialelor **b**, **p**, **m**, **f**, **v**, în poziţie iniţială, medială sau finală – picior > *kicior*, bine > *ghini*, miez > *nez*, miere > *neri*, mire > *nire*, amiază > *aneazî* (9), vorbesc > *vorghesc* (p.7), potrivire > *potrijire*, limbii > *linghii*, plop > *ploki* (18), aripi > *arikĭ (18),* împodobesc > *împodoghesc (18);* consoanele **g** şi **v**, înainte de vocală, trec în **j**: geană > *jeanî*, ger > *jer*, vin > *jin*, fugi > *fuji* (9), lovitura > *lojitura* (20), a învia > *a înjie* (123).

Interesant este faptul că, în 1932, în „Gramatica limbii moldoveneşti. Fonetica, morfologia şi sintaxa", L. Madan renunţă foarte uşor la „creaţiile" sale caraghioase din 1929, adoptând o nouă formă a „limbii moldoveneşti", „înveşmântând-o" în noi straie, de parcă ar fi încercat cu disperare să se alinieze noilor tendinţe. Astfel, alfabetul moldovenesc, „alcătuit pe temelia alfabetului latin" (şi nu a *alfavitului*), cuprinde 26 de litere latine: **Aa**, **ă**, **Bb**, **Cc**, **Dd**, **Ee**, **Ff**, **Gg**, **Hh**, **Ii**, **Îî**, **Jj**, **Ll**, **Mm**, **Nn**, **Oo**, **Pp**, **Rr**, **Ss**, **Şş**, **Tt**, **Ţţ**, **Uu**, **Vv**, **Xx**, **Zz**, însă autorul menţionează că „în cuvintele străine se mai întâlnesc şi alte litere" – **â**, **Kk**, **Qq**, **Ww**, **Yy**. Astfel, luând în considerare menţiunile autorului, obţinem cele 31 de litere ale alfabetului limbii române de astăzi. Referindu-se la tipurile de sunete, L. Madan enumeră: 7 *vocale* – **a**, **ă**, **e**, **i**, **î**, **o**, **u**; *diftongii* **ea**, **oa**, **ai** ş.a. – *deal, neam, şcoală, moară*; *triftong*ii **eai**, **eau** – *ceai, mergeai, întreceau;* 19 *consonante* – **b**, **c**, **d**, **f**, **g**, **j**, **l**, **m**, **n**, **p**, **r**, **s**, **t**, **ţ**, **v**, **x**, **z**. Tot în acest context, lingvistul utilizează termeni ca: sunete *africate*, *explozive, sonore, labiale, dentale, palatale, nazale* etc.*,* adică dânsul utilizează terminologia limbii române de astăzi şi nu doar o utilizează, ci, prin aceasta, pune semnul echivalenţei între „limba moldovenească" şi limba română, or, fonetica acestora este identică! L.A. Madan renunţă la palatalizările susţinute şi promovate cu atâta zel în gramatica din 1929, la particularităţile fonetice care, de fapt, nu-şi aveau locul în limba literară scrisă. Considerăm că, prin elaborarea gramaticii din 1932, L. Madan şi-a anulat gramatica din 1929, pentru noi acesta fiind, de fapt, un act de auto-recunoaştere a stupidităţii şi aberaţiilor elaborate atât de meticulos anterior, o „abdicare" în faţa limbii române, cu toate că încă nu se încumetă a renunţa la glotonimul de „limbă moldovenească". Din altă perspectivă, situaţia nu e deloc mai bună, dacă totuşi L. Madan mai crede în gramatica creată de el în 1929, apariţia gramaticii din 1932 nu este decât un act de identificare a sa cu un angajat politic al puterilor bolşevice, urmărind prin inventarea acestei noi limbi, ştergerea memoriei româneşti, a conştiinţei naţionale.

BDD-A29164 © 2018 Academia de Ştiinţe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 23:01:41 UTC)

Particularităţile morfologice

Bineînţeles că şi în cazul morfologiei limbii, L.A. Madan adoptă terminologia rusă, „adaptând-o", după cum preferă el să-şi caracterizeze creaţia. Astfel, cazurile limbii devin la Madan *căderi*, fiind 5 la număr, ca şi în româna de astăzi, însă având nişte denumiri cu totul diferite: *numitoari* pentru Nominativ – *cini?, ci?; născătoari* pentru Genitiv – *a cui?; dătătoari* pentru Dativ – *cui*?; *pricinuitoari* pentru Acuzativ – *pi cini? ci?; chemătoari* pentru Vocativ – *cini? ci*?. Iarăşi remarcăm similitudinea cu terminologia gramaticală utilizată cu un secol în urmă de Ştefan Margela: numerele *sânguratic* şi *multuratic*, *neamurile/aplecările, bărbătesc, fimeesc şi mesticat etc.* În „Gramatica limbii moldoveneşti" din 1932, L.A. Madan diferenţiază tot 5 cazuri, care însă sunt denumite precum în limba română de astăzi, cu o mică diferenţă fonetică în cazul genitivului: *Nominativ*, *Genetiv*, *Dativ*, *Acuzativ* şi *Vocativ.* Numerele *sânguratic* şi *multuratic* devin singular şi plural, iar *neamurile/aplecările, bărbătesc* şi *fimeesc* – genurile masculin şi feminin.

În limba moldovenească a lui L. Madan din 1929, articolul nehotărât **un** apare sub forma *on:* un om > *on om (28),* un cal > *on cal (29),* un colţ > *on colţ* (32), însă în 1932 – *un popor, o armă*.

Articolul hotărât la genul masculin **-l** se reduce: omul nostru > *omu nostru* (29), calul meu > *calu neu* (29), numărul > *număru* (29). De fapt, lingvistul susţine că articolul hotărât al *neamului bărbătesc* este **u**, pe când în gramatica cu alfabet latin, articolul hotărât al masculinului **-l** este prezent: *comisarul*. La plural, substantivele care au finala în **e** trec în **î**: izvoare > *izvoarî*, ogoare > *ogoarî*, covoare > *covoarî*, pahare > *păharî* (46).

Pentru pluralul substantivelor *tractor*, *basma, iarmaroc, câmp*, *drob* au fost atestate pluralele: *tractori*, *băsmăli* (44), *iarmaroaci/iarmarocuri* (48), *cânkii/cîmpuri* (48), norma literară de astăzi enumerând variantele *tractoare*, *basmale*, *iarmaroace*, *câmpuri.*

Părţile de vorbire, în gramatica din 1929, apar sub denumiri calchiate din rusă, pe când în gramatica din 1932 L.A. Madan „îşi aminteşte" deja denumirile cazurilor limbii române:

1929	1932
1. Numilistarnic	Substantivul
2. Numilialăturalnic	Adjectivul
3. Numărătoriu	Numeralul
4. Locdinumili	Pronumele
5. Graiu	Verbul
6. Sprigraiu	Adverbul
7. Sprinumili	Prepoziţia
8. Legătoriu	Conjuncţia
9. Strigătu	Interjecţia

BDD-A29164 © 2018 Academia de Ştiinţe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 23:01:41 UTC)

Este greu de crezut că același lingvist a scris gramatica din 1929 și gramatica din 1932, căci, analizându-le, observăm diferențe enorme la toate nivelurile limbii, dar mai ales la nivelul fonetic și lexical.

Particularitățile lexicale

„Limba moldovenească" fiind deja creată, cu noi particularități fonetice și unele morfologice, lingviștilor sârguincioși nu le rămânea altceva decât să inventeze un lexic nou, deosebit de cel al limbii române. În acest context, tiraspoleanul L. Madan a găsit „rețeta" perfectă, susținând: „Noi formăm cuvinte în primul rând de la rădăcini moldovenești. Luăm sufixele cele mai caracteristice pe care le folosim în limba moldovenească deosebit de limba română. Apoi luăm cuvinte rusești și ucrainești sau care s-au încetățenit la noi și pe care le folosim ca pe ale noastre. Acceptăm și cuvinte internaționale. Cuvintele care-s acceptate în toate limbile noi le introducem treptat, în dependență spre cine ne orientăm".

Eugenia Bojoga [1] menționează că L. Madan, pledând pentru o „revoluție" în limbă, „elimină din uz neologismele şi construcţiile „străine" plugarului moldovean, substituindu-le prin autohtonisme, prin cuvinte băştinaşe. Bunăoară, *aponăscător* trebuia să substituie rom. hidrogen, *dreaptoscriere* – rom. ortografie, *alăturalnic* – rom. adjectiv, *sângurcârmuiri* – rom. autoadministrare, *amuvremnic* – rom. contemporan, *unofelnic* – rom. monoton, *zâlnictreburi* – rom. obicei etc. Această codificare lingvistică a fost însoţită, firește, de introducerea alfabetului rusesc".

În acest context, dat fiind că deja am prezentat particularităţile fonetice şi morfologice ale gramaticilor lui Madan, considerăm că ar fi firesc să confruntăm unităţile lexicale ale terminologiei gramaticale din 1929 cu cele din 1932. Dacă e să ne referim la denumirea părţilor de vorbire, vom remarca, bineînţeles, diferenţe vădite, de parcă aceste două gramatici ar fi fost scrise de două persoane diverse. Astfel, dacă în 1929 L.A. Madan distinge 9 părţi de vorbire şi anume: 1. *Numilistarnic*; 2. *Numele alăturalnic*; 3. *Numărătoriu*; 4. *Locdinumili*; 5. *Graiu*; 6. *Sprigraiu*; 7. *Sprinumili*; 8. *Legătoriu*; 9. *Strigătu*, în 1932, aceleaşi părţi de vorbire devin: 1. *Subtantiv*; 2. *Adjectiv*; 3. *Numeral*; 4. *Pronume*; 5. *Verb*; 6. *Adverb*; 7. *Prepoziţie*; 8. *Conjuncţie* şi 9. *Interjecţie*. Denumirea părţilor de vorbire ale gramaticii din 1929 este vădit calchiată din limba rusă: 1. *Имясуществительное*; 2. *Имя прилагательное*; 3. *Имя числительное*; 4. *Местоимение*; 5. *Глагол*; 6. *Наречие*; 7. *Предлог*; 8. *Союз*; 9. *Междометие*. L.A. Madan a făcut o traducere directă din rusă, formând noi termeni, însă „moldovenizându-i" prin desinenţe „moldoveneşti", prin derivarea cu sufixe sau prefixe de asemenea inventate de dânsul sau prin compunere.

Cât priveşte gradele de comparaţie ale adjectivului, acestea, în 1929, sunt „trepte de potrijire", *treapta temeinicî* pentru gradul pozitiv, *treapta potrijitoare* pentru gradul comparativ, *treapta covârşitoare* pentru gradul superlativ, anume în cazul ultimului grad menţionat, explicând formarea acestuia, lexicul lui Leonid A. Madan abundă în diverse „sprigraiuri" caraghioase: *pistisamî, pistimăsurî, ninunat di, cu disăvîrşîre di, ditot, cu totu, tari, amarnic, pre grozav* etc. (64).

BDD-A29164 © 2018 Academia de Științe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 23:01:41 UTC)

De fapt, L.A. Madan, în partea a treia a gramaticii sale din 1929, include un mic dicţionar rus-moldovenesc al „terminologiei elementare gramaticeşti”, din al cărui corpus vom extrage câteva unităţi mai semnificative: *unaltic* care substituia rom. reciproc, *unoneamnic* sau *unofelnic* – rom. de acelaşi gen, *unornic* – rom. singular, *faţnic* – rom. personal, *unoslognic* – rom. unisilabic, *urmatic* – rom. consecutiv sau succesiv, *fărîformnic* – rom. amorf, *prisuflători* – rom. aspirate, *gâtnic, gâtlejnic* – rom. ocluzive, *sunarnici* – rom. sonore, *dinaintnici* – rom. precedente, *buznici* – rom. labiale, *jiumătatiglasnicâ* – rom. semivocală, *napoiucernici* – rom. velare etc.

Analizând unităţile lexicale din exemplele propuse de Madan, observăm că, de fapt, „invenţiile” autorului vizează mai mult metalimbajul gramatical, dânsul voind poate astfel să se facă remarcat prin originalitatea şi ingeniozitatea sa, însă cât priveşte vocabularul de bază, acesta nu conţine atât de multe „plăsmuiri”, ci doar o adaptare fonetică, o imitare a rusei, o traducere stângace adaptată „moldovenismului”, o transcriere fidelă a limbii vorbite, precum şi o „adopţie” a arhaismelor şi regionalismelor uitate: *ramcigramaticeşti* – rom. parametri ai gramaticii, *prinţîpiali* – rom. principii, *sfădnicie* – rom. divergenţă sau animozitate, *oformare* – rom. formare, *parte dinapoinicî* – rom. parte posterioară.

Cele de mai sus fiind spuse, constatăm că gramaticile lui L.A. Madan sunt total diferite, atât din punct de vedere al gramaticii predate, cât şi a modului de prezentare a concepţiilor sale, de parcă s-ar referi la două limbi moldoveneşti distincte, ceea ce ne face bineînţeles să conchidem că, între anii 1941 şi 1951 se „moldoveniza” în masă, impunându-se o limbă artificială, „coaptă” de minţile iluminate ale ideologilor transnistreni, cu pretenţii de mari cunoscători ai lingvisticii sovietice. Aceştia promovau agresiv noua limbă elaborată, prin manualele proaspăt tipărite, ca instrumente de predare şi răspândire teritorială a moldovenizării. Gramaticile răzleţe precum cea a lui L.A. Madan ne servesc drept probă a falsităţii celorlalte gramatici ale aşa-zisei „limbi moldoveneşti”, or, se pare că aceiaşi autori cunoşteau adevărata identitate a poporului nostru şi limba pe care au moştenit-o cu adevărat, chiar dacă „o supranumeau” moldovenească.

Referinţe bibliografice

1. BOJOGA, Eugenia. *Ziua limbii şi educaţia lingvistică* (3). http://www.jc.md/ziua-limbii-si-educatia-lingvistica-3/ (vizitat 28.05.2018).

2. MADAN, Leonid A. *Gramatica limbii moldoveneşti, scrisă cu alfabet chirilic*. Tiraspol: Editura de Stat a Moldovei, 1928. http://www.moldavica.bnrm.md/biblielmo?e=q-01000-00---off-0carti--00-1----0-10-0---0---0direct-10-DT--4-------0-1l--11-ro-50---20-about-gramatica--00-3-1-00-0-0-11-1-0utfZz-8-00&a=d&c=carti&srp=0&srn=0&cl=search&d=JD4706 (vizitat 17.04.2018).

3. MADAN, Leonid A. *Gramatica limbii moldovenești. Fonetica, morfologia și sintaxa*. Tiraspol: Editura de Stat a Moldovei, 1932, 94 p. http://www.moldavica.bnrm.md/biblielmo?e=q-01000-00---off-0carti--00-1----0-10-0---0---0direct-10-DC--4-------0-1l--11-ro-50---20-about-Gramatica--00-3-1-00-0-0-11-1-0utfZz-8-00&a=d&c=carti&srp=0&srn=0&cl=search&d=JD4707 (vizitat 05.05.2018).

BDD-A29164 © 2018 Academia de Științe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 23:01:41 UTC)